

Hoe Ruud Buijs het college redde.

Het droevige drama gaat verder. Nu was de scene waar alles om draaide de bomenmotie van Hilbrand waarin was opgenomen het verwijt dat de wethouder de gemeenteraad niet voldoende had ingelicht. Mooie motie zou je zo denken, voer voor de oppositie, dreigend gevaar voor de coalitie, waarvan zo langzamerhand iedereen wel denkt, dat meer bestuurlijke rampspoed niet mogelijk is. Bekend was al snel dat twee leden van de Partij van de Arbeid de motie zouden steunen en dat maakte het allemaal extra pikant. Toen ook de Dorpsbelangen partijen besloten voor de motie te stemmen, zat het er dik in dat het 9-9 zou kunnen worden (een lid van de raad ontbrak) en dat dan de bomenkap in ieder geval zou moeten worden uitgesteld. Wie zou die negende stem moeten leveren? Juist, kersverse VVD dissident Ruud Buijs, maar die was het zoals al snel bleek met de motie niet eens. Nou ja, een stevig beroep van Dorpsbelangen had hem vermoedelijk van mening kunnen doen veranderen, maar tot veler stomme verbazing bleef dat beroep uit. En dus werd de motie verworpen, lagen de bomen de volgende morgen al in vrede te rusten langs de kant van de weg en... hoefde het college de belofte dat ze bij het staken van de stemmen zou aftreden, niet waar te maken. En dat laatste zou, laten we wel wezen, een zegen voor de mensheid zijn geweest, maar ja, kennelijk heeft de oppositie minder moeite met het huidige beleid dan mensen zoals ik, die in het gemeentelijke coterietje niet meedraaien, waarin je al gauw elkaars vriendinnen en vrienden of op zijn minst goede bekenden bent. Die twee leden van de Partij van de Arbeid bleken achteraf toch tot het genre lafbekken te behoren. Hun fractievoorzitter liet al snel weten dat ze het niet zo goed hadden begrepen en in ieder geval niet zo hadden bedoeld en – je kan er zo langzamerhand gif op innemen – een dag later meldde een triomfantelijke aanvoerder van het CDA dat het allemaal weer koek en ei was en ze samen sterk en moedig verder gingen. Zo gaat dat tegenwoordig bij de PvdA. Als het even spannend wordt zinkt de moed ze in de schoenen en laten ze zich door het CDA terug in hun hok sturen. Van

Putter

waaruit Wim van Oudheusden dan weer zijn onbegrijpelijke teksten de lucht in kan slingeren. Over de bibliotheek bijvoorbeeld en dat Dorpsbelangen voor het verdwijnen ervan zou zijn. Ik kan hem verzekeren dat hij die plank volledig misslaat. Maar daar ging het even niet over. Ruud Buijs redde het college, dat heb ik nog nergens gelezen. Zie je wel, wat zou de plaatselijke informatie toch onvolledig zijn, zonder een goed ingevoerde

Putter

Putter